

СТАНОВИЩЕ

От

Доцент Георги Гаров

Ръководител катедра „Хореография” при ЮЗУ „Неофит Рилски”

Благоевград

Относно дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен „доктор”

Професионално направление (шифър 8.3) „Музикално и танцово изкуство”, докторска програма „Хореография”

Докторант: Силвина Владимирова Влагова, докторант към катедра „Хореография” на Факултет по изкуствата при Югозападен университет „Неофит Рилски”

Тема: ТАНЦОВ ТЕАТЪР И КОНТАКТНА ИМПРОВИЗАЦИЯ - ДВА ПОЛЯРНИ МОДЕЛА В ХОРЕОГРАФСКОТО ИЗКУСТВО И ТЕХНИТЕ ПРОЕКЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Научен ръководител: доц. Александра Азизбаева-Хонг

Становището е изготвено въз основа на представени от докторанта дисертационен труд, автореферат, справка за приносите в дисертационния труд, публикации по темата на дисертационния труд, в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ за придобиване на образователна и научна степен „доктор” и научна степен „доктор на науките”.

Силвина Владимирова Влагова завършва бакалавърска степен през 2012 г. с квалификация Актьор за театър движение – пантомима в Националната академия за театрално и филмово изкуство „Кръстьо Сарафов“ - НАТФИЗ, гр. София. През 2015 г завършва магистърска степен в Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство (АМТИИ), гр.

Пловдив, професионална квалификация „Хореограф-режисьор на съвременни танцови техники“.

Професионалният ѝ опит е свързан пряко с нейните интереси и образование – три години част от екипа на Жар театър като актьор и хореограф; участие в международни обмени, уъркшопове и представления в България и по света; тринадесет години в „Роберта балет“, от които четири като треньор-хореограф; от 2012 г. художествен ръководител и хореограф в “СДС” към НЧ „Христо Смирненски“ до днес с участия във фестивали и множество награди; четири години преподавател в ЮЗУ „Неофит Рилски“ гр. Благоевград, Факултет Изкуства: три години към катедра „ТТКИ“ и една година в катедра „Хореография“.

Тъкмо тази пъстра биография и натрупан опит естествено води и до избора на темата за научно изследване **„Танцов театър и контакт импровизация – два полярни модела в хореографското изкуство и техните проекции в България“**. Тя е актуална и полезна по своя замисъл и практическа насоченост. Дисертацията представя характеристиките на танцовия театър и контакт импровизацията и предлага методика за обучение. В този смисъл смятам, че тя е предназначена за голяма и разнородна аудитория.

Анализ на съдържанието на дисертацията:

Дисертационният труд на Силвина Владимирова Владова е в общ обем от 138 страници, от които 136 страници основен текст. Състои се от увод, изложение в три глави, заключение, списък с използваната литература и приложения. Библиографията наброява 67 източници, от които 39 книги, 24 статии и 4 интернет-адреси. Трите глави са структурирани с отделни раздели и след всяка от тях са направени конкретни изводи и обобщения.

В увода ясно са формулирани обектът и предметът на дисертацията, очертана е основната цел: „**да се разгледат и представят два от основополагащите модели в хореографското изкуство - *танцовият театър* и *контактната импровизация*; да се анализират техните проекции в България и да се предложат препоръки за подобряване на процеса на преподаването им у нас**“ (с. 5). За реализирането на тази основна цел Владова си поставя конкретни и ясно очертани задачи: да изясни теоретичните и методологическите основи на *танцовия театър* и *контактната импровизация*; да систематизира добрите световни практики в областта на преподаването на *танцовия театър* и *контактната импровизация*; да проучи възможностите за адаптиране на *танцовия театър* и *контактната импровизация* в условията на България; да анализира проблемите при преподаването и усвояването на *танцовия театър* и *контактната импровизация* от студентите; да разработи препоръки и предложения за подобряване на процеса на обучение в областта на *танцовия театър* и *контактната импровизация* в България.

Използвани са методи, които спомагат за достигането на научните резултати, а именно: анализ и синтез, логически и исторически подход, индукция и дедукция, системен подход и др. Използван е комплексният системен подход, който предоставя необходимите инструменти за анализ и моделиране в изследването на вложените специфични компоненти на движението в рамките на изграждането на танца, както и използването на **модела (DPSIR)**.

В първа глава „**Теоретико-методологични основи на танцовия театър и контактната импровизация**“ докторантката изяснява понятията танцов театър, контактна импровизация, танцова импровизация, съвременен танцов театър, съвременен балетен театър, модерен танцов театър и разглежда теоретични въпроси, свързани с тези съвременни жанрове и форми на сценичното изкуство. Особено ценно е разглеждането

и анализирането на **модела (DPSIR)** и предложението да се използва като концептуална рамка при създаването на хореографското произведение.

Във втора глава „Танцов театър и контактната импровизация в България. Модели. Усвояване. Отличия” Силвина Владова идентифицира и анализира проблемите, свързани с преподаването на танцов театър и контактна импровизация в България. Структурно тази част от текста е разпределена в четири раздела. Докторантката изтъква необходимостта от мониторинг на знанията и уменията на изпълнителите и предлага това да се осъществи чрез карта за наблюдаване, изградена въз основа на умения и движения за действие.

Трета глава „Системи и методики на преподаване на танцов театър и контактна импровизация в България” е особено ценна заради практико-приложната и методическата си насоченост. Предлагат се насоки за развитието на танцовия театър и контактна импровизация в България. Акцентът е поставен върху използването на чуждестранни практики за подобряване на обучението.

Заключението накратко прави равносметка на най-важните изводи, до които авторката е стигнала в текста си. Освен представяне на приноси и посочване на използваната при подготовката на текста литература, в края има и приложение – списък с фигури и мястото им в текста. Достойнство на труда е, че всяка глава завършва с обобщения, които припомнят и подчертават акцентите и подчертават проблемите, поставени и анализирани в нея. Това придава стегнатост и нагледност на труда и помага за неговото осмисляне. Изложението е логично и балансирано. Езикът е ясен, точен и достъпен.

В автореферата докторантката предлага справка с научно и научно приложните **приноси** на дисертационният труд, и списък с публикациите по темата. Приносите са формулирани правилно и произтичат логично от решаването на задачите в дисертацията.

Препоръки:

В случай, че текстът бъде публикуван, е необходимо прецизно обяснение на термина танцова импровизация по отношение на сходствата и разликите на значението му с другите танцови жанрове.

Становище:

Дисертационното изследване на тема *„Танцов театър и контактна импровизация - два полярни модела в хореографското изкуство и техните проекции в България”* се отличава с безспорни и значими изследователски резултати. Това ми дава основание да препоръчам на членовете на уважаемото жури, да присъдят на Силвина Владимирова Владова образователната и научна степен „доктор” по професионалното направление „Музикално и танцово изкуство”, шифър 8.3, докторска програма „Хореография”.

30 август 2020 г.

гр. Благоевград

Изготвил рецензията:

доц. Георги Гаров